

במדינה

(המשך מעמוד 44)

ציבורי שהוקם כדי להנציח את זכרו של ביג'י, תרומה למימון הערב.

כמה הוציאה יד ב'גוריון' מימון ה' כנס? לדברי יעקוב שפיר, מזכיר יד ב'גוריון', מומנו ההוצאות מכספי תרומות של נדבנים ומוסדות. חלקו של המוסד שלו היה מיוערי ביותר, לטענתו — כ-80 אלף ל"י בלבד.

מהיכן גוייסו יתר מיליון הלירות? בני קים ומוסדות ציבוריים אחרים תרמו ל' אירגון המופע. אחרי שפנו אליהם בשם יד ב'גוריון, מבלי שידעו כי הם תורמים בעצם לאירוע מיפלגתי.

אלחנן ישי, עוזרו לשעבר של ב'גוריון ומי שהיה מופקד על הצד האידיאולוגי של הערב, טוען כי לא היתה כוונה לרומם דווקא את פרס בערב זה. המנות נשלחו גם ליצחק רבין וליגאל אלון. רבין שהה בחו"ל, אלון לא הופיע, מבלי לנמק. אלא שיש שיכחי, ציינו, כי רבין ואלון לא הוזמנו לשיא דברים בערב, כמו שימנעו פרס.

בקי פרישט, מפיכת האירוע, טוענת כי לא היו לה כל יומרות להעדיף אינטרס של אישיות זו או אחרת במיפלגה. "כל מה שאני רוצה הוא", אמרה, "שמיפלגת העבודה תחזור לשלטון עד כמה שיותר מהר ויותר חלק. אני לא תומכת באישיות זו או אחרת בראשות המיפלגה. העיקר ש' המיפלגה תחזור לשלטון."

מישפט

השוטר השודר

הוא היה שוטר טוב, אך כאשר החליט לבצע שוד, התגלה כשודר עזוב. חזר מיד לתפקד כשוטר.

מה גורם לצעיר מוכשר, שוטר באחת היחידות המעולות במישיטרה להפוך שודד? דד? שאלה זו עמדה בחללו של בית המישפט לפני כשבוע.

אלכסנדר ("אלכס") כספי היה שוטר טוב. כאשר שירת ביהודה המרכזית שימש כראש-צוות, והיה יודע כבחור חכם והגון. היחידה המרכזית מהווה את החוליה החזקה של המישטרה, מגויסים אליה צעירי רים משכילים ומוכשרים. הם עובדים ב' דרך-כלל בבגדים אורחיים ומנסים, יותר במוח מאשר בכוח, לפתור את תעלומות הפשעים במדינה. גם אלכס היה שוטר כזה. דמותו בג'ינס ובחולצות משובצות הזכירה את סרפיקו המפורסם.

בבית המישפט השבוע לא העיר אלכס כיצד לחד פורצים. הפעם היה הוא הנאשם. יחד עם שמואל ארז ונסים נדיר נאשם בכך שבחודש אפריל השנה, קשרו קשר לחדור לדירתו של התכשיטן יהושע זילי ברמן בתל-אביב, ולהכריח אותו באיומי נשק, לפתוח את הכספת בדירתו ולשדוד ממנו תכשיטי זהב בשווי של כחמישה מיליון לירות.

בעת המיקרה לא היה כבר אלכס שוטר. הוא עזב את המישטרה כשנה קודם לכן. ונייטה לפתוח עסק פרטי ולעשות כסף.

השודדים נמזו. לדיברי כתב-האי-שום הצטרף אלכס לשניים האחרים רק בחודש מאי. במשך שבועות אחדים ערכו השלושה תצפיות על ביתו של התכשיטן, כאשר אחד מתצפת האחרים מתקשר רים לביתו של התכשיטן מטלפון ציבורי, כדי לוודא בדיוק את השעות כניסתו וצאתו מהבית. מטרתה היתה להיכנס לביתו כא-שר הוא מגיע לשם והתכשיטים בידו.

שני הנאשמים האחרים קנו לצורך ביצוע התוכנית כובעי גרב, כפפות, חבלים וגם ציפיות כדי לכסות בהן בעת ביצוע השוד את פניהם של הנשדד ואשתו. הם גם קנו, לדברי כתב-האישום, מישקפי-שמם ומכשירים מיוחדים לנתק בהם את מערכת האזעקה בביתו של הנשדד.

אחד הקושרים, ניסים נדיר, עבד פעם אצל זילברמן, הסיר את דירתו וסיפק את המידע עליה. אחרי שזילברמן הבהין בו יום אחד בקירבת דירתו, הוחלט, כדי להסיר חשד, שניסים לא ישתתף בפועל בשוד, ובמקומו יבוא יצחק שוקי.

(המשך בעמוד 50)

הפסלת אילנה גור יצרה מחנת

ג'רושין חדשה - פסלים פאליים זעירים

טבעות האין

שטח באותה סיכה, וזכתה להתפעלות כל-לית. רבים קצבו על המציאה ורצו לקנות תה. היא קפחה להכינה לעצמה תכשיט חדש, הפעם טבעת מזהב, שנחטף מהר באחת המסיבות. ומכאן ועד ייצור תכשיט טים הדרך הייתה קצרה.

בתערוכה החדשה תציג אילנה גם את מה שהיא מכנה טבעת-הג'רושין. הטבעת עשויה זהב, 18 קאראט, בצורת אבר-ימין זכרי, שיהלום קטנטן תקוע בקצהו. מחירו של תכשיט חביב זה יעלה למעוניינים "רק" 50 אלף לירות. גופת הזהב הקטן נים, עם יהלום על הפיטמה, יעלו סכום דומה. בלי יהלום אפשר יהיה לקנותם ב-45 אלף לירות בלבד. עליית מחירי הזהב בשוק העולמי לא הרתיעו את אילנה. "להיפך, אני יוצקת היום יותר זהב מאשר אי פעם בעבר", היא מסבירה.

את רעיון טבעת-הג'רושין, בצורת אבר הזכרות המשובץ ביהלום בקצהו, היא קל-טה בסביבה הקרובה לה. "כל כך הרבה אנשים מתגרשים בימים טרופים אלה", היא מסבירה. אלא שלג'רושין האלה אין השפעה על חייה הפרטיים. אלה יציבים ביותר. "בכל תערוכה שלי בעולם נימצא אתי בעלי. על אף היותו איש-עסקים טרוד ביותר, חשוב לשנינו להיות יחד בתערוכתו, בכל מקום בעולם."

מגפי

קרוקודיל

ה עובדה שהיא עשירה מאד וטובלת בכל לוכסו אפשרי, אינה מחבלת בעבודתה. "היצירה היא עושה אותי מאו-שרת", מסבירה אילנה. "לא הכסף ולא הנוחיות. אין ספק כי העושר שלי גורם לי הנאה, אך את האושר האמיתי מביאים לי הפסלים שאני עושה."

אחרי שסיימה את כל ההכנות לקראת פתיחתה של התערוכה החדשה, החליטה אילנה לקפוץ לארבעה ימים לג'רושין, כדי לרכוש בגד הולם לפתיחה ומגפי עור קרוקודיל. כמובן, שבהזדמנות זו פגשה את בעלה והביאה אותו עימה לארץ.

בביתם היפוואי, הגדוש ביצירות אמנות ומעוצב בטוב טעם, מארח הזוג חברים וידידים. אילנה מקפידה להכין כמו ידיה את המאכלים. כימעט כמו עקרת-בית מסור דה, היא מתייחסת ברצינות מירבית לעבודתה, למרות התדמית שלה, כאשת חברה המדלגת ממסכה למסיבה. "נכון, שאני יוצאת הרבה ופוגשת אנשים חשובים, אך מה שאמיתי אצלי זו העבודה שלי" היא מביטתה.

תחיה אדר

אילנה גור ובעלה החבר הטוב ביותר

אילנה גור ותכשיטיה פסלים לענוד

"טבעות ג'רושין" בצורת פסלים פאליים חיים ריקים מתוכן

מדיונרים המתגוררים בלוס-אנג'לס יש כל מה שהם רוצים — כסף למכירה, צי של מכוניות, משרתים ספר טיים, ועוד תענוגות שונים ומשונים. ובכל זאת, בפסלים שיוצרת אילנה גור, שכנתה הקרובה, הם מפועים כפושטייד.

"ככה אני רואה אותם. עם חיים ריקים מכל תוכן", מסבירה הפסלת לידתה שלה. שהצליחה מטפס בסולם ההצלחה ולהגשים את החלום האמריקאי — אשה אמידה החיה את חייה בדיוק כפי שמת' חשק לה.

יהלום

על הפיטמה

מה בדיוק מתחשק לה? לפסל, כמור בן. ליצור. אך היא אינה בוחלת בחיים המתוקים של כל מיליונר מצוי. היא טסה מארץ לארץ, קונה פריטי לבוש או ריהוט או אמנות או כל מה שלובה חפץ; שולחת את שני בניה לבתי-ספר פרטיים; מטפחת את הבתים הפרטיים שלה ביפו, לוס-אנג'לס וג'רושין, ומצליחה, אחרי כל זאת, להישאר נשואה לבעלה האמריקאי, בני לונגרווב, ולהודות כי "הוא החבר הטוב